

‘Je moet van mensen houden’

In elk nummer van *Profielen* een interview met een kopstuk uit een werkveld waarvoor de HR opleidt. Dit keer: Rein Breeman, *managing director* van Vecom.

foto: via Vecom

Tuurlijk, tussen een directeur en zijn medewerkers bestaat een gezagsverhouding. ‘Maar er moet meer zijn dan dat’, zegt Rein Breeman (1949) zeer stellig. ‘Je moet van mensen houden en van je team’, aldus de man die *managing director* is van Vecom, een middelgroot bedrijf in metaaloppervlaktebehandeling en reinigingsmiddelen.

Er staat een lach op zijn gezicht. Stemgebruik en armbewegingen zetten zijn verhaal kracht bij. Rein Breeman is energie. Is enthousiasme en dat brengt hij maar al te graag over. De directeur beschouwt het als zijn missie om afgestudeerde academici en hbo’ers voor het mkb te interesseren. Talentvolle jongeren laten hun keus bij voorkeur vallen op bekende *big shots* als Shell, Unilever en KPN. Niet nodig, meent Breeman die vindt dat er binnen het

mkb veel te leren valt. Vanzelfsprekend is zijn missie deels gestoeld op eigenbelang. Breeman: ‘Ik heb een ongelofelijk probleem om goede mensen met een technische of chemische opleiding hier te krijgen; ze zijn er gewoon niet. Terwijl we sterven van het werk.’ Word je bij Vecom aangenomen, dan kom je in een traineeprogramma waarbij je in twee jaar verschillende plekken in het bedrijf aandoet. ‘Zowel het bedrijf als de jongelui zien dan wat ze leuk vinden. Zelf doen en zelf uitvinden is daarbij belangrijk. Leren door te doen dus en fouten mogen maken; daar leer je veel meer van dan dat je alleen maar aan de teugels wordt gehouden.’

maatschappelijk betrokken

Breeman richt zijn pijlen zowel op wo’ers als hbo’ers. Hij merkt het verschil. ‘Ik zie meer alertheid bij hbo’ers die naar mijn gevoel praktischer zijn. Eén van de dingen waar ik voor pleit, is het verplicht stellen van een stage op de universiteit. Ik vind dat opleidingsinstituten mensen moeten afleveren die niet hoeven wennen aan werken, ook het fysieke aspect daarvan. Een bijbaan is ook prima, maar dan moet het wel een goeie zijn. Dus geen vakkenvullen of zo.’ Daarnaast houdt Breeman, zelf ondermeer hulpsinterklaas van Rotterdam, een warm pleidooi voor het doen van vrijwilligerswerk gedurende je studie. ‘Daarmee voeg je een stukje eigen opleiding aan jezelf toe. En het maakt dan niet uit of je dat bij een studentenvereniging doet, in de politiek of bij een kerk. Het gaat erom dat je maatschappelijke betrokkenheid meekrijgt. En bij iedere vorm van vrijwilligerswerk is er zowel een leereffect als het doel van het werk zelf. Bovendien: als je ouden van dagen rondrijdt, voel je je daar zelf ook beter door.’

ambitie

Zelf is Rein Breeman vooral in militaire dienst gevormd. ‘Ik verveelde me daar, maar werd op een gegeven moment uitgekozen om naar de school voor reserveofficieren te gaan. Als twintigjarige moest ik leiding geven aan eenheid van 24 man. Dat leer je dan met vallen en opstaan. En als je dat overleeft, vind je het leuk.’ Toen hij erachter kwam dat hij van het onderhouden van een tank weinig kaas had gegeten, besloot Breeman een vorm van onderwijs op te zetten. Daarbij deelden de verschillende militairen de kennis van hun

eigen vak. Het onderwijs, het lesgeven, vond hij erg leuk en dus speelt het al heel zijn werkzame leven een belangrijke rol. De Vecom-directeur gaf onder andere les op een middelbare school, op het Scheepsvaart- en Transportcollege en zette op Bonaire (waar hij werkzaam was namens Vopak) een administratieopleiding op. Breeman: ‘Ik vind het leuk om met mensen te werken en ze op te leiden. Eigenlijk is er niet zoveel verschil met het leiden van een bedrijf: het gaat om opleiden. Om het overbrengen van inspiratie en enthousiasme.’

Om binnen het bedrijfsleven carrière te maken moet je, is Breemans ervaring, van mensen houden en ‘interesse hebben om iets van je leven te maken’. Ambitie is iets dat hij tegenwoordig vooral ziet bij de jonge Chinezen die naar Nederland komen om te studeren. ‘De Chinezen, daar moeten we tegen concurreren. Ik denk dat we in Nederland met elkaar in een situatie zijn geraakt dat we niet zo ambitieus hoeven te zijn. We hebben het met elkaar relatief goed. In de jaren vijftig en zestig, de tijd van de wederopbouw, was die drang er wel. Maar: ambitie is nog steeds niet verboden hoor.’

JvN

‘Ik vind dat opleidingen mensen moeten afleveren die niet hoeven wennen aan werken’